

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2017)0049

Az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kiaknázása révén történő javítása

Az Európai Parlament 2017. február 16-i állásfoglalása az Európai Unió működésének a Lisszaboni Szerződésben rejlő potenciál kiaknázása révén történő javításáról (2014/2249(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról szóló Lisszaboni Szerződésre, amelyet 2007. december 13-án írták alá,
- tekintettel az 1950. május 9-i nyilatkozatra, amely kimondta, hogy az Európai Szén- és Acélközösség létrehozása „az európai szövetség első lépését” jelenti,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésről szóló 2008. február 20-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésnek az Európai Unió intézményi egyensúlyának alakulására gyakorolt hatásáról szóló 2009. május 7-i állásfoglalására²,
- tekintettel a Lisszaboni Szerződésnek Európai Parlament tekintetében való végrehajtásáról szóló 2014. március 13-i állásfoglalására³;
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2015. szeptember 16-i véleményére⁴,
- tekintettel a Régiók Bizottsága 2015. július 8-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az Európai Unió jövőjét 2030-ig vizsgáló vitacsoport Európai Tanácshoz benyújtott jelentésére,

¹ HL C 184. E, 2009.8.6., 25. o.

² HL C 212. E, 2010.8.5., 82. o.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0249.

⁴ HL C 13., 2016.1.15., 183. o.

⁵ HL C 313., 2015.9.22., 9. o.

- tekintettel az öt elnök (a Bizottság, a Tanács, az eurócsoport, a Parlament és az Európai Központi Bank (EKB) elnökei) által a gazdasági és monetáris unió kiteljesítéséről előterjesztett jelentésre,
 - tekintettel a szubszidiaritásról és az arányosságról szóló 2012–2013. évi éves jelentésekről szóló 2016. április 12-i állásfoglalására¹, valamint az Alkotmányügyi Bizottság véleményére,
 - tekintettel a szociális jogok európai pilléréről szóló, 2017. január 19-i állásfoglalására²,
 - tekintettel eljárási szabályzata 52. cikkére,
 - tekintettel az Alkotmányügyi Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére (A8-0386/2016),
- A. mivel az Európai Uniónak és tagországainak olyan jelentős kihívásokkal kell szembenéznük, amelyekkel egyetlen tagország sem tud egymaga megbirkózni;
- B. mivel többek között a gazdasági, pénzügyi és társadalmi válság miatt az Uniónak azzal is szembe kell néznie, hogy a polgárok kiábrándulnak az európai projektből, amit az európai választásokon való alacsony részvétel, valamint az euroszkeptikus vagy nyíltan Európa-ellenes politikai erők megerősödése is bizonyít;
- C. mivel az Unió előtt álló kihívások kezelésére, valamint az európai integráció – a működés polgárok érdekében történő javítását célzó – megerősítésére irányuló egyes javaslatokat csak a Szerződés módosításával lehet teljes mértékben megvalósítani; mivel gondoskodni kell arról, hogy az Unió reformjára kétlépcsős (a Szerződésen belüli és azokon túli) megközelítésben kerüljön sor; mivel a Lisszaboni Szerződés és az ahhoz csatolt jegyzőkönyvek rendelkezéseiben rejlő lehetőségeket még nem teljesen használták ki, és ezen állásfoglalás célja csupán az Unió működésének javítása tekintetében a Szerződésekben rejlő jogi lehetőségek értékelése;
- D. mivel az Európai Tanács domináns szerepe egyet jelent azzal, hogy a kettős legitimitáson alapuló koncepciója alapján folyamatosan elutasítja a közösségi módszert;
- E. mivel a kormányközi határozatok alkalmazása nem gyengítheti a közösségi módszert, hanem annak megerősítését kell szolgálnia, azokon a területeken is, ahol nem minden tagállam teljesíti a részvétel feltételeit; mivel meg kell erősíteni a Bizottság szerepét, hogy a közösségi módszer motorjaként teljes mértékben és hatékonyan helyt tudjon állni;
- F. mivel az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását lehetővé tevő belső piac az Unió egyik sarokköve;
- G. mivel a közvetlen és általános választójog alapján demokratikusan megválasztott és ekképpen az uniós szintű demokrácia motorját jelentő Európai Parlament az egész Unió parlamentje, és alapvető szerepet játszik az uniós döntések legitimitásának és elszámoltathatóságának biztosításában, ideértve az euróövezethez kapcsolódó fellépések és döntések demokratikus elszámoltathatóságát is;

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0103.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0010.

- H. mivel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 10. cikkének (2) bekezdése értelmében az Európai Parlament állampolgárságuktól függetlenül az uniós polgárokat képviseli, a Tanács pedig a nemzeti kormányokon keresztül a tagállamok állampolgárainak képviselét látja el;
- I. mivel a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti politikai párbeszédet javítani kell, továbbá fejlesztendő a „sárga lap” és a „narancssárga lap” használatának gyakorlati lehetőségei;
- J. mivel az Európai Tanács munkamódszereit átláthatóbbá kell tenni a Parlamenttel szemben, és feladatait a Szerződés rendelkezései szerinti korlátok között kell ellátnia;
- K. mivel egy igazi kétkamarás, döntéshozatalában demokratikus és átlátható jogalkotási rendszer kialakításához a Tanács határozatait egyetlen jogalkotási tanács révén kellene meghozni, míg a jelenlegi szakosodott jogalkotási tanácsi formációkat a parlamenti bizottságokhoz hasonló előkészítő szervekké kellene átalakítani;
- L. mivel a felelősség és az ellenőrzés egysége minden intézményi rendszer stabilitásának kulcsfontosságú előfeltétele, különösen a gazdasági, költségvetési és pénzügyi kérdések tekintetében; mivel az uniós gazdaságpolitika a tagállamok határozott nemzeti felelősségvállalásán alapul, ideértve az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 125. cikkében szereplő, a kötelezettségek átvállalásának kizárására vonatkozó elvet is; mivel az európai szintre ruházott hatáskörök növekedése azt jelzi, hogy a tagállamok beleegyeztek nemzeti szuverenitásuk csökkentésébe;
- M. mivel az Uniónak elő kellene mozdítania az emberi jogok és az alapvető szabadságjogok legmagasabb szintű védelmét, és garantálni kell, hogy az Unió, annak intézményei és tagállamai tiszteletben tartásuk és támogatásuk érdekében ezeket a jogokat és szabadságokat;
- N. mivel a Bizottság végrehajtó szervként betöltött szerepét meg kellene erősíteni a gazdasági és költségvetési politika területén;
- O. mivel az eurócsopotról szóló 14. sz. jegyzőkönyv 2. cikke nem köti ki, hogy az eurócsoport elnökét annak tagjai közül kellene megválasztani;
- P. mivel a Bizottságnak a gazdasági kormányzás és a költségvetési szabályok végrehajtásával kapcsolatos politikai legitimitása megerősítéséhez elengedhetetlen, hogy elnökét az európai választások során, világos és jól átlátható eljárással válasszák meg;
- Q. mivel a Lisszaboni Szerződés ismét megerősítette azt a jogi keretrendszert, amely alapján a Számvevőszék előmozdítja a nyilvános elszámoltathatóságot és segíti a Parlamentet és a Tanácsot az uniós költségvetés végrehajtásának ellenőrzésében, és ezáltal hozzájárul a polgárok pénzügyi érdekeinek védelméhez; mivel az EUMSZ 318. cikke rendelkezik a Parlament és a Bizottság közötti további párbeszédéről, és egy teljesítményorientált kultúra kialakulását kellene ösztönöznie az uniós költségvetés végrehajtása tekintetében;
- R. mivel az európai intézményeknek és szervezeteknek, pontosabban a Régiók Bizottságának (RB), az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak (EGSZB) és különösen az Európai Parlamentnek napi munkájuk során figyelemmel kellene követniük a horizontális és vertikális szubszidiaritás elve Európai Unió belüli tiszteletben tartását;

- mivel az európai intézményeknek szem előtt kell tartaniuk az RB és az EGSZB által a jogalkotási keretben játszott szerepet, valamint azt, hogy véleményüket figyelembe kell venni;
- S. mivel az EUMSZ 137. cikke és a 14. jegyzőkönyv informális szervként létrehozta az eurócsoportot;
- T. mivel a gazdasági kormányzásról szóló hatos és kettes csomag által az eurócsoportra ruházott új feladatkörök, valamint az eurócsoportot és az Európai Stabilitási Mechanizmus (ESM) Kormányzótanácsát alkotó tagok azonossága, illetve az eurócsoport elnökének és az ESM Kormányzótanácsa elnökének azonossága de facto döntő szerepet biztosít az eurócsoport számára az euróövezet gazdasági kormányzásában;
- U. mivel a makrogazdasági egyensúlyhiány kezelésére szolgáló eljárást jelenleg nem használják ki kellőképpen; mivel ha annak teljes kapacitását kihasználnák, segíthetne a gazdasági egyensúlyhiányok korai szakaszban történő korrigálásában, pontos képet tudna adni az egyes tagállamok és az Unió egésze helyzetéről, segíthetne megelőzni a válságokat, és hozzájárulhatna a versenyképesség javításához; mivel a tagok között nagyobb strukturális konvergenciára van szükség, az ugyanis hozzájárul majd a fenntartható növekedéshez és a társadalmi kohézióhoz; mivel ezért sürgős szükség van a Gazdasági és Monetáris Unió (GMU) kiteljesítésére, és erőfeszítéseket kell tenni arra, hogy intézményrendszere legitimebbé és demokratikusan elszámoltathatóbbá váljon;
- V. mivel a GMU intézményrendszerét hatékonyabbá és demokratikusabbá kellene tenni, amelyben a Parlament és a Tanács egyenlő jogokkal bíró társjogalkotóként tevékenykedik, a Bizottság a végrehajtó szerv szerepét tölti be, a nemzeti parlamentek jobban felügyelik a nemzeti kormányok európai szintű fellépéseit, az Európai Parlament az uniós szintű döntéshozatalt felügyeli, és a Bíróság erőteljesebb szerepet tölt be;
- W. mivel az Uniónak a már létező gazdaságpolitikai keret megfelelő alkalmazására és végrehajtására van szüksége, új jogi rendelkezésekre a gazdaságpolitika tekintetében, valamint néhány létfontosságú szerkezeti reformra a versenyképesség, a növekedés és a társadalmi kohézió területén;
- X. mivel az európai szemeszter folyamatát egyszerűsíteni kell, és sokkal célzottabbá és demokratikusabbá kell tenni oly módon, hogy erősíteni kell a Parlamentnek a szemeszterre vonatkozó felügyeleti szerepét, és a különböző tárgyalási ciklusokban jelentősebb szerepet kell adni számára;
- Y. mivel az EUMSZ a Parlamentet a Tanács egyenrangú partnerévé tette az éves költségvetési folyamat során; mivel a Lisszaboni Szerződés csak részben valósult meg költségvetési szempontból, főleg a valódi saját források hiánya miatt;
- Z. mivel az uniós költségvetés felhasználását ésszerűsíteni kellene, a bevételnek valós saját forrásokból, nem pedig elsősorban a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) alapján befizetett hozzájárulásokból kellene származnia, és a többéves pénzügyi keret elfogadására irányuló eljárás tekintetében a Szerződések értelmében az egyhangúság helyett minősített többségi szavazást lehetne előírni;
- AA. mivel a 966/2012/EU, Euratom rendelet („költségvetési rendelet”) szerint a költségvetés globális fedezetének elve nem akadályozza, hogy a tagállamok egy szűkebb csoportja

pénzügyi hozzájárulást rendeljen az uniós költségvetéshez vagy meghatározott bevételt rendeljen egy meghatározott kiadási tételhez, ahogy ez például a 2012/709/Euratom határozat szerinti nagy neutronfluxusú reaktor esetében is történik;

- AB. mivel a többéves pénzügyi keretről szóló 1311/2013/EU, Euratom rendelet (8) preambulumbekzdése szerint a többéves pénzügyi keret nem terjed ki a költségvetési rendelet 21. cikke szerinti címzett bevételre, és így a többéves pénzügyi keret felső korlátai sem alkalmazandók;
- AC. mivel a saját források rendszere nem zárja ki a tagállamok csupán egy alcsoportja által finanszírozott saját forrásokat;
- AD. mivel az Unió számára nagyobb befektetési kapacitást kell biztosítani a meglévő strukturális alapok optimális kihasználásának biztosításával, valamint az Európai Stratégiai Beruházási Alap felhasználásával, illetve az Európai Beruházási Bank (EBB), az Európai Befektetési Alap (EBA) és az Európai Stratégiai Beruházási Alap (ESBA) kapacitásainak növelésével;
- AE. mivel az euróövezeten belüli költségvetési kapacitás létrehozása, valamint annak felépítése, finanszírozása, beavatkozási módjai és az uniós költségvetésbe történő integrálásának feltételei jelenleg mérlegelés alatt állnak;
- AF. mivel a szolgáltatások, a digitális egységes piac, az energiaunió, a bankunió és a tőkepiaci unió területén jobban ki kell használni az egységes piacon rejlő növekedési lehetőségeket;
- AG. mivel a Szerződések értelmében az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, valamint a nemzedékek közötti szolidaritást;
- AH. mivel az egységes piac megerősítését fokozott adóügyi koordinációnak kellene kísérnie;
- AI. mivel a szabad mozgáshoz való jogot és a munkavállalói jogokat a Lisszaboni Szerződésben rejlő lehetőségek teljes körű kihasználása révén biztosítani kell és fenn kell tartani;
- AJ. mivel az EUMSZ 48. cikke értelmében az uniós jogalkotó a szociális biztonság területén elfogadhat olyan intézkedéseket, amelyek a munkavállalók szabad mozgásának biztosításához szükségesek; mivel az EUMSZ 153. cikke értelmében a szabad mozgáshoz való jogok használatától függetlenül is fogadhat el intézkedéseket a munkavállalók szociális jogainak védelme érdekében;
- AK. mivel az EUMSZ 153. cikke (1) bekezdése a)–i) pontjai alapján az uniós jogalkotó harmonizációs minimumintézkedéseket fogadhat el a szociálpolitika területén; mivel az ilyen jogalkotás nem lehet hatással a tagállamok azon jogára, hogy saját szociális biztonsági rendszereik alapvető elveit saját maguk határozzák meg; mivel az ilyen jogalkotás nem lehet jelentős hatással a nemzeti szociális biztonsági rendszerek pénzügyi egyensúlyára; mivel a szociálpolitika harmonizációjának ezen korlátai még mindig tartogatnak valamennyi mozgásteret az uniós jogalkotó számára, hogy intézkedéseket fogadjon el a szociálpolitika területén;
- AL. mivel az EUMSZ 157. cikkében rögzített azon elv, hogy a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazást kapjanak, még mindig nem valósult meg;

- AM. mivel az európai polgári kezdeményezés működésével és végrehajtásával kapcsolatban hiányosságok állnak fenn, és ezért hatékony működéséhez, valamint ahhoz, hogy a részvételi demokrácia és az aktív polgárság valódi eszköze lehessen, fejlesztésekre van szükség;
- AN. mivel a szabad mozgás, különösen pedig a munkavállalók szabad mozgása a Szerződésekben rögzített jog (az EUMSZ 45. cikke), és az egységes piac kiteljesítésének alapvető mozgatórugóját képezi;
- AO. mivel a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) hatékonyságát, összehangoltságát és elszámoltathatóságát növelni kell oly módon, hogy a külpolitika egyre több területére vonatkozóan a Szerződés meglévő rendelkezéseinek alkalmazása révén egyhangú szavazásról minősített többségi szavazásra kell váltani, valamint szükség esetén végre kell hajtani a rugalmasságra és a megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket;
- AP. mivel a közelmúlt biztonsági kihívásai, amelyek közül néhány az Unió határainak közvetlen közelében jelentkezett, rámutattak a közös védelmi politika, végső soron pedig a közös védelem létrehozása felé való fokozatos előrelépés szükségességére; mivel a Szerződés, nevezetesen az EUSZ 41., 42., 44. és 46. cikkei egyértelmű rendelkezéseket tartalmaznak ennek megvalósítására vonatkozóan;
- AQ. mivel azokban az esetekben, amikor az Unió által korábban már gyakorolt kizárólagos uniós hatáskörökről és megosztott uniós hatáskörökről van szó, gondoskodni kell az Unió érdekeinek külső képviseléről; mivel azokon a területeken, amelyeken az Unió még nem alkalmazta megosztott hatáskörét, a tagállamok kötelessége, hogy őszintén együttműködjenek az Unióval, és tartózkodjanak minden olyan intézkedéstől, amely alááshatja az uniós érdekeket;
- AR. mivel befolyásuk fokozása érdekében az Uniónak és a tagállamoknak összehangolt és strukturált álláspontot kell képviselniük a nemzetközi szervezetekben és a nemzetközi fórumokon;
- AS. mivel az, hogy az Unió vagy a tagállamok nemzetközi kötelezettségeket vállalnak, nem korlátozhatja a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament szerepét arra, hogy pusztán gépies módon hozzájárulását adja mindenhez;
- AT. mivel a menekültválság rávilágított a közös uniós menekültügyi és bevándorlási politika szükségességére, amelynek gondoskodnia kell a menedékkérők Unión belüli méltányos elosztásáról;
- AU. mivel a nem, fajon, bőrszínen, etnikai vagy társadalmi származáson, genetikai tulajdonságokon, nyelven, valláson vagy (politikai vagy egyéb) meggyőződésen, nemzeti kisebbséghez való tartozáson, tulajdonon, születésen, fogyatékoságon, életkoron, nemi identitáson vagy szexuális irányultságon alapuló mindennemű megkülönböztetés továbbra is problémát jelent valamennyi tagállamban;
- AV. mivel a közelmúlt válságai rámutattak arra, hogy a jogi rendelkezések közelítése nem elegendő a belső piac, illetve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség működésének biztosításához, a harmonizált jogi rendelkezéseket ugyanis eltérően hajtják végre;

- AW. mivel az uniós jogalkotó nem ruházhat politikai döntéseket igénylő mérlegelési jogkört uniós ügynökségekre;
- AX. mivel az uniós jogalkotónak gondoskodnia kell az uniós ügynökségek döntései és tevékenységei feletti megfelelő politikai ellenőrzésről;
- AY. mivel az, hogy egyes tagállamok nem tartják be az európai csúcstalálkozókon és az Európai Tanács ülésein elfogadott megállapodásokat, súlyosan aláássa az európai intézmények hitelét, ezért e megállapodások végrehajtását hatékonyabban kell garantálni;
1. megjegyzi, hogy az Európai Uniónak és tagországainak olyan, eddig nem látott kihívásokkal kell szembenéznie, mint például a menekültválság, a közvetlen környezetében felmerülő külpolitikai kihívások és a terrorizmus elleni küzdelem, valamint a globalizáció, az éghajlatváltozás, a demográfiai fejlemények, a munkanélküliség, a pénzügyi és adósságválság okai és következményei, a versenyképesség hiánya és annak társadalmi következményei számos tagországban, valamint az uniós belső piac megerősítésének szükségessége, melyek mindegyikét megfelelőbben kell kezelni;
 2. kiemeli, hogy ezeket a kihívásokat a tagországok maguk egyenként nem tudják megfelelően kezelni, hanem szükség van az Unió együttes fellépésére, a többszintű irányítás elvének tiszteletben tartása alapján;
 3. emlékeztet arra, hogy az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását lehetővé tevő belső piac az Unió egyik sarokköve; emlékeztet továbbá arra is, hogy a belső piac alóli kivételek torzítják a versenyt az Unión belül, és tönkreteszik az egyenlő versenyfeltételeket;
 4. hangsúlyozza, hogy az Uniónak helyre kell állítania az állampolgárok elvesztett bizalmát azzal, hogy növeli a döntéshozatal átláthatóságát és az intézmények, ügynökségek és informális szervek (például az eurócsoport) elszámoltathatóságát, erősíti az intézmények közötti együttműködést, valamint javítja cselekvési képességét;
 5. rámutat arra, hogy nem használták még ki teljes mértékben a Lisszaboni Szerződés egyes rendelkezéseiben rejlő lehetőségeket, jóllehet tartalmaznak néhány olyan szükséges eszközt, amely felhasználható lehetett volna az Uniót érintő bizonyos válságok megelőzésében, illetve a jelenlegi kihívások kezelésében felhasználható lenne, anélkül, hogy rövid időn belül kezdeményezni kellene a Szerződés felülvizsgálatát;
 6. hangsúlyozza, hogy a közösségi módszer a legmegfelelőbb az Unió működésének biztosítására, és számos előnnyel rendelkezik a kormányközi módszerhez képest, mivel kizárólag ez teszi lehetővé a fokozottabb átláthatóságot, hatékonyságot, a Tanácsban a minősített többségi szavazást, továbbá az Európai Parlament és a Tanács mint társjogalkotók közötti egyenlő jogokat, miközben megelőzi az intézményi felelősségi körök felaprózódását és versengő intézmények kialakulását;
 7. úgy véli, hogy kormányközi megoldásokhoz csak utolsó lehetőségként kellene folyamodni, olyan szigorú feltételek mellett, mint az uniós jog tiszteletben tartása, az európai integráció elmélyítése célkitűzésének szem előtt tartása, valamint a nem résztvevő tagállamok csatlakozása iránti nyitottság, és úgy véli, hogy ezeket a megoldásokat a lehető leghamarabb uniós eljárásokkal kell felváltani, még azokon a

területeken is, ahol nem minden tagállam teljesíti a részvétel feltételeit, lehetővé téve az Unió számára, hogy feladatait egyetlen intézményi kereten belül tudja végezni; ezzel összefüggésben ellenzi az uniós kereten kívüli új intézmények létrehozását, és továbbra is törekszik arra, hogy – megfelelő demokratikus elszámoltathatóság mellett – építsék be az uniós jogba az Európai Stabilitási Mechanizmust, valamint – a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés szándéka szerint – a költségvetési paktum vonatkozó rendelkezéseit, az annak végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok értékelése alapján; kitart amellett, hogy a tényleges döntéshozatalt és a költségvetési felelősséget nem szabad elválasztani egymástól;

8. kiemeli, hogy a közvetlenül választott Európai Parlament kulcsszerepet játszik az Unió legitimitásának biztosításában, valamint az Unió döntéshozatali rendszerét a polgárok által elszámoltathatóvá teszi egyrészt azért, hogy megfelelő parlamentáris felügyeletet biztosít az uniós szintű végrehajtó hatalom felett, másrészt az együttdöntési jogalkotási eljárás segítségével, melynek hatókörét ki kellene bővíteni;
9. emlékeztet arra, hogy az Európai Parlament az egész Unió parlamentje, és úgy véli, hogy megfelelő demokratikus elszámoltathatóságot kell biztosítani azokon a területeken is, amelyekben nem minden tagállam vesz részt, ideértve az euróövezethez kapcsolódó fellépéseket és döntéseket;
10. úgy véli, hogy fokozni kell a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament közötti politikai párbeszédet, továbbá érdemibbé és jelentőségtelegebbé kell tenni, alkotmányos jogköreik kereteinek túllépése nélkül; rámutat e tekintetben arra, hogy a nemzeti parlamentek vannak a legmegfelelőbb helyzetben ahhoz, hogy saját kormányaik számára megbízatást adjanak az európai ügyek tekintetében történő fellépésre, és nemzeti szinten felügyeljék azt, míg az Európai Parlamentnek az európai végrehajtó hatalom demokratikus elszámoltathatóságát és legitimitását kell biztosítania;
11. elengedhetetlennek tartja az uniós intézményi átláthatóság és nyitottság fokozását, valamint az uniós politikai döntéshozatallal kapcsolatos kommunikáció megerősítését; sürgeti az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló 1049/2001/EK rendelet, valamint az állampolgárságtól eltérő tagállamban lakóhellyel rendelkező uniós polgárok aktív és passzív választójogának az európai parlamenti választásokon történő gyakorlására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 93/109/EK irányelv felülvizsgálatára irányuló erőfeszítések fokozását;
12. emlékeztet arra, hogy a Parlament vizsgálati jogköre, valamint az európai polgári kezdeményezés a másodlagos uniós jog révén megerősíthető, és ismételten felszólítja a Bizottságot, hogy javasolja az európai polgári kezdeményezésről szóló rendelet felülvizsgálatát;
13. úgy véli, hogy a 2015. október 28-i állásfoglalására¹ való tekintettel a Bizottságnak meg kell reformálnia az európai polgári kezdeményezést mint a demokratikus részvétel egyik működő eszközét, és felszólítja a Bizottságot többek között arra, hogy hívja fel a nyilvánosság figyelmét az európai polgári kezdeményezésre, tegye felhasználóbarátabbá az aláírások online gyűjtését szolgáló szoftvert, hozzáférést biztosítva a fogyatékosokkal élők számára, nyújtson megfelelő és átfogó jogi és gyakorlati

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0382.

iránymutatást, vegye fontolóra egy kifejezetten az európai polgári kezdeményezéssel kapcsolatos ügyek intézését szolgáló iroda felállítását az egyes tagállami képviselőket, magyarázza meg részletesen az egyes európai polgári kezdeményezések elutasításának okait, valamint tárja fel, hogyan lehetne a Bizottság hatáskörén kívül eső kezdeményezésekben szereplő javaslatokat megfelelőbb hatóságokhoz utalni;

14. úgy véli, hogy az európai önkéntes szolgálat fontos szerepet játszik az európai polgárság kialakításában, és következőképpen azt javasolja, hogy a Bizottság vizsgálja meg, hogyan lehetne a fiatalok számára megkönnyíteni a részvételt;

Intézményi felépítés, demokrácia és elszámoltathatóság

A parlamentek

15. kitart amellett, hogy többek között intézményközi megállapodások révén, valamint a megfelelő jogalap Bizottság általi használatával garantálni, konszolidálni és erősíteni kell a Parlament jogalkotási hatáskörét és ellenőrzési jogát;
16. úgy véli, hogy az előtte álló kihívások legyőzése érdekében az Európai Parlamentnek át kell alakítania munkamódszereit, a Bizottság feletti politikai ellenőrzési feladatköreinek fokozottabb gyakorlása révén többek között az uniós vívmányok tagállamokban történő végrehajtásával és alkalmazásával kapcsolatosan, az első olvasatban történő megállapodásoknak a különösen sürgős esetekre, valamint az olyan esetekre való korlátozásával, amelyekben megfontolt és kifejezett döntés született, és ezekben az esetekben javítani kell az ilyen megállapodások elfogadásához vezető eljárás átláthatóságát; ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az európai uniós választójog reformjáról szóló 2015. november 11-i állásfoglalásában¹ a Parlament javasolta saját választási eljárásának további harmonizálását;
17. kifejezi szándékát az EUMSZ 225. cikke szerinti saját kezdeményezésű jogalkotási jelentések jobb kihasználására;
18. úgy véli, hogy a Parlamentnek saját székhelyén és valamennyi tagállami képviselőjénél érkeztetési nyilvántartást kellene felállítania, lehetővé téve a polgárok számára dokumentumok személyes benyújtását, azok tartalmának igazolása mellett;
19. úgy véli, hogy létre kellene hozni az Európai Parlament elektronikus hivatalos lapját az általa elfogadott valamennyi állásfoglalás és jelentés hitelesítése céljából;
20. ösztönzi a nemzeti parlamentekkel a jogalkotási javaslatok tartalmára vonatkozóan releváns esetben folytatott politikai párbeszédet; ugyanakkor hangsúlyozza, hogy a döntéseket az alkotmányos hatásköröknek megfelelő szinten kell meghozni, valamint hogy a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament saját döntéshozatali jogkörei világosan el legyenek különítve oly módon, hogy a nemzeti parlamentek európai funkciójukat saját nemzeti alkotmányaik alapján gyakorolják, különösen az Európai Tanács és a Tanács tagjaként eljáró nemzeti kormányaik feletti ellenőrzésen keresztül, mivel ezen a szinten vannak a legjobb helyzetben az európai jogalkotási folyamat tartalmának közvetlen befolyásolásához és az afeletti felügyelet gyakorlásához; ezért ellenzi a döntéshozatali hatáskörrel rendelkező közös parlamenti szervek létrehozását;

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0395

21. kiemeli annak fontosságát, hogy az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek működjenek együtt egyrészt olyan közös szervezetben, mint az Európai Ügyekkel Foglalkozó Bizottságok Konferenciája (COSAC) és a közös kül- és biztonságpolitikával foglalkozó parlamentközi konferencia (CFSP-IPC), másrészt a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló szerződés 13. cikke keretében, a konszenzus, az információmegosztás és egyeztetés elve alapján annak érdekében, hogy saját közigazgatásaik felett gyakorolhassák az ellenőrzést; felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy magas politikai szinten vegyen részt a parlamentközi üléseken; hangsúlyozza, hogy e közös szervezetben szorosabb együttműködésre van szükség az Európai Parlament bizottságai és azok nemzeti szintű megfelelői között, megerősítve a koherenciát, az átláthatóságot és az információk kölcsönös megosztását;
22. arra buzdítja a nemzeti parlamenteket, hogy osszák meg a parlamenti felügyelet területén kialakított bevált gyakorlatokat, például azt, hogy a Tanácsi megbeszélések előtt és után az adott miniszterek és a szakbizottságok között, valamint megfelelő időkereten belül a biztosokkal rendszeres vitákat folytatnak, valamint az európai parlamenti képviselőkkel folytatott eszmecserét szolgáló üléseket tartanak; ösztönzi az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek intézményeiben és képviselőcsoportjaiban tevékenykedő tisztviselők közötti csereprogramok kialakítását;
23. úgy véli, hogy gondoskodni kell az uniós jogszabályok tagállamok általi túlszabályozásának megelőzéséről, és hogy a nemzeti parlamentek kulcsfontosságú szerepet játszhatnak ezen a téren;

Európai Tanács

24. sajnálja, hogy a Tanács a minősített többségi szavazás alkalmazásának elmulasztásával túl gyakran utalt jogalkotási ügyeket az Európai Tanács elé; úgy véli, hogy az Európai Tanács azon gyakorlata, hogy bizonyos feladatokat a Tanácsra ruház, túlmutat a Szerződések által ráruházott stratégiai iránymutatási szerepen, és így ellentétes a Szerződések betűjével és szellemével, az EUSZ 15. cikkének (1) bekezdése ugyanis rögzíti, hogy az Európai Tanács meghatározza az Unió általános politikai irányait és prioritásait, ugyanakkor nem lát el jogalkotási feladatokat; úgy véli, hogy javítani kell az Európai Tanács és a Parlament közötti munkakapcsolatokat;
25. emlékeztet arra, hogy a Bizottság elnökét az Európai Parlament az Európai Tanács javaslata alapján, az európai parlamenti választások eredményének figyelembevételével és a megfelelő konzultációk lefolytatását követően választja meg, és hogy ezért – ahogyan 2014-ben is történt – az európai politikai pártoknak vezető jelöltek kell állítaniuk, hogy az Európai Bizottság elnöki posztját betöltő személyt az emberek választhassák meg; üdvözli a Bizottság elnökének az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokról szóló keretmegállapodás módosítására irányuló, a biztosoknak az európai választásokon jelöltként való részvételével kapcsolatos javaslatát;
26. emlékeztet továbbá arra, hogy habár nem áll az Európai Parlament érdekében, az Európai Tanács elnöki posztja összevonható a Bizottság elnöki tisztségével;
27. felszólítja az Európai Tanácsot, hogy használja ki az áthidaló klauzulát (az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdését), melynek révén engedélyezheti, hogy a Tanács az egyhangú szavazásról átálljon a minősített többségi szavazásra azokban az esetekben, amelyekben a Szerződések jelenleg egyhangú határozathozatalt írnak elő;

28. felszólítja az Európai Parlament elnökét, hogy előzetesen tájékoztassa az Elnökök Értekezletét az Európai Tanács előtti beszédében hangoztatni kívánt nézeteiről;

A Tanács

29. javasolja a Tanács valós jogalkotó testületté történő átalakítását oly módon, hogy egy európai tanácsi határozattal csökkentik a Tanács formációinak számát, így egy ténylegesen is kétkamarás jogalkotási rendszert hozva létre a Tanács és a Parlament közreműködésével, amelyben a Bizottság végrehajtó szervként tevékenykedik; azt tanácsolja, hogy a jelenleg működő szakosodott tanácsi jogalkotási formációkat az egyetlen nyilvános jogalkotói tanácsi ülés előkészítő szerveiként vonják be a folyamatba, az európai parlamenti bizottságok működéséhez hasonlóan;
30. továbbra is fontosnak tartja, hogy garantálni kell általánosságban a Tanács jogalkotói döntéshozatalának átláthatóságát, ugyanakkor fokozni kell a dokumentumok és az információk Parlament és Tanács közötti megosztását, és lehetővé kell tenni, hogy a Parlament képviselői megfigyelőként részt vehessenek a Tanács és a tanácsi szervek ülésein, különösen jogalkotás esetén;
31. úgy véli, hogy az eurócsoport elnöki tisztsége összevonható a gazdasági és pénzügyekért felelős biztos posztjával, és ebben az esetben azt javasolná, hogy a Bizottság elnöke nevezze ki ezt a biztost a Bizottság alelnökévé; úgy véli, hogy amint létrejön egy költségvetési kapacitás és egy európai valutaalap, e biztost minden szükséges eszközzel és hatáskörrel fel kell ruházni arra, hogy alkalmazza a gazdasági kormányzás már meglévő keretét, és az euróövezeti tagállamok pénzügyminisztereivel együttműködve optimalizálja az euróövezet fejlesztését az euróövezet költségvetési kapacitásáról szóló, 2017. február 16-i állásfoglalásában¹ ismertetett módon;
32. követeli, hogy a jelenlegi szerződéses kereten belül az eurócsoport elnöke és tagjai megfelelő mechanizmusok révén demokratikusan elszámoltathatók legyenek az Európai Parlament felé, például hogy az elnöknek válaszolnia kelljen a parlamenti kérdésekre; szorgalmazza továbbá a belső eljárási szabályzat elfogadását és az eredmények közzétételét;
33. követeli a Tanácstól, hogy ahol csak a Szerződések engedik, térjen át teljes egészében a minősített többségi szavazásra, és hagyjon fel azzal a gyakorlattal, hogy vitatott jogalkotási területeket az Európai Tanácshoz utal, mivel az a Szerződés betűjével és szellemével ellentétes, amely kimondja, hogy az Európai Tanács csak egyhangúlag dönthet, de csak tág politikai célok tekintetében, és nem jogalkotással kapcsolatosan;
34. szándékában áll a Szerződés megerősített együttműködésről szóló rendelkezéseinek teljes végrehajtása érdekében elkötelezni magát arra, hogy addig nem adja hozzájárulását semmilyen új, megerősített együttműködéssel kapcsolatos javaslatához, amíg a részt vevő tagállamok el nem kötelezik magukat amellelt, hogy beindítják az EUMSZ 333. cikke szerinti különleges áthidaló klauzulát, amely az egyhangúról a minősített többségi szavazásra való átállást, illetve a különlegestől a rendes jogalkotási eljárásra való áttérést írja elő;
35. hangsúlyozza az EUSZ 20. cikkében rögzített megerősített együttműködési eljárás teljes körű kihasználását, különösen az euróövezethez tartozó tagállamok esetében, hogy azok

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2017)0050.

a tagállamok, amelyek az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, e mechanizmus révén képesek legyenek előmozdítani az Unió célkitűzéseinek elérését és megerősíteni az integráció folyamatát, az EUMSZ 326–334. cikkében rögzített korlátozásoknak és rendelkezéseknek megfelelően;

Bizottság

36. eltökélt szándéka, hogy a Parlamentnek a Bizottság elnöke megválasztásában játszott szerepét megerősítse a képviselőcsoportjai és az Európai Tanács elnöke közötti hivatalos konzultációk megerősítésével, ahogyan ezt a Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt 11. nyilatkozat előírja, annak biztosítására, hogy az Európai Tanács teljes mértékben figyelembe vegye a választások eredményét, amikor jelöltet állít a Parlament általi kinevezésre, ahogyan az a 2014. évi európai választásokon is történt;
37. ismételten hangsúlyozza, hogy valamennyi bizottsági javaslatot teljes körűen indokolni kell és részletes hatásvizsgálattal kell ellátni, melybe beletartozik az emberi jogok szempontjából történő értékelés is;
38. úgy véli, hogy a Bizottság elnökének függetlenségét növelni lehetne, ha minden tagállam mindkét nemből legalább három jelöltet állíthatna, akik közül a Bizottság megválasztott elnöke testületének összeállításakor választhatna;
39. kitarthat emellett, hogy a nemzetközi pénzügyi intézményeken belül javítani kell az Unió/euróövezet koordinálását és **lehetőség szerint** képviselőtét **is**, és rámutat arra, hogy az EUMSZ 138. cikkének (2) bekezdése jogalapot nyújt az Unió/euróövezet nemzetközi intézményekben és konferenciákon való egységes képviselőtének biztosítását szolgáló intézkedések meghozatalára;
40. felszólít az Európai Parlamentben rendezendő, az Unió külső képviselőtét érintő kérdésekkel kapcsolatos hivatalos és rendszeres párbeszéd elindítására;
41. emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak, a tagállamoknak, a Parlamentnek és a Tanácsnak saját hatásköreiken belül segíteniük kell az európai uniós jog és az Alapjogi Charta sokkal jobb alkalmazásának és végrehajtásának biztosításában;

A Számvevőszék

42. elismeri az Európai Számvevőszék kulcsfontosságú szerepét az uniós források jobb és intelligensebb felhasználásának biztosításában; emlékeztet arra, hogy azon fontos kötelességén túlmenően, hogy információt adjon az elszámolások megbízhatóságáról és az azok alapjául szolgáló ügyletek szabályszerűségéről, a Számvevőszék kiemelt szerepet tölt be abban a tekintetben, hogy biztosítja a Parlament számára az európai költségvetés demokratikus ellenőrzésére vonatkozó megbízatásának ellátásához szükséges információkat, valamint az Unió által finanszírozott tevékenységek gazdaságosságának, hatékonyságának és eredményességének javítása érdekében információkat nyújt az azok eredményeiről és kimeneteléről; javasolja ezért a Számvevőszék megerősítését; elvárja, hogy a Számvevőszék továbbra is maradjon elkötelezett a függetlenség, a feddhetetlenség, a pártatlanság és a szakmaiság mellett, és építsen ki szilárd munkakapcsolatokat az érdekelt felekkel;

43. úgy véli, hogy az együttműködés folyamatos hiánya a Tanács részéről lehetetlenné teszi, hogy a Parlament megalapozott döntést hozzon a mentesítés megadásáról, ami tartósan negatív hatást gyakorol a polgároknak az uniós intézmények hitelességéről és az uniós források felhasználásának átláthatóságáról kialakított felfogására; úgy véli, hogy az együttműködés hiánya az intézmények működését is hátrányosan érinti, és hiteltelenné teszi a Szerződésekben rögzített, a költségvetési gazdálkodás politikai ellenőrzésére irányuló eljárást;
44. hangsúlyozza, hogy a Számvevőszék összetételét és kinevezési eljárását az EUMSZ 285. és 286. cikke határozza meg; úgy véli, hogy a Parlamentnek és a Tanácsnak egyenrangúnak kell lennie a Számvevőszék tagjainak kinevezése során a tagok demokratikus legitimitásának, átláthatóságának és teljes függetlenségének biztosítása érdekében; felhívja a Tanácsot, hogy tartsa tiszteletben azokat a határozatokat, amelyeket a Parlament a Számvevőszék tagjának javasolt jelöltek meghallgatását követően hoz;

A Régiók Bizottsága és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

45. felszólítja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy javítsa a Régiók Bizottságával és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott együttműködés módozatait, többek között a hatásvizsgálatok lefolytatásának jogalkotást megelőző fázisában is, hogy a jogalkotási folyamat teljes egészében figyelembe vehesse véleményüket és értékeléseiket;

Ügynökségek

46. hangsúlyozza, hogy az uniós ügynökségek végrehajtó hatáskörökkel való felruházásához az szükséges, hogy az uniós jogalkotó kellő mértékben ellenőrizze az uniós ügynökségek döntéseit és fellépéseit; emlékeztet arra, hogy a hatékony felügyelet kiterjed többek között az uniós ügynökség irányító személyzetének kinevezésére és elbocsátására, az uniós ügynökség felügyeleti bizottságában való részvételre, az uniós ügynökségek egyes határozataira vonatkozó vétőjogra, tájékoztatási kötelezettségekre és átláthatósági szabályokra, valamint az uniós ügynökség költségvetésével kapcsolatos költségvetési jogokra;
47. fontolóra veszi az esetlegesen végrehajtási hatásköröket gyakorló uniós ügynökségekre vonatkozó keretrendelet elfogadását, amely kiterjedne az uniós jogalkotó által gyakorolt politikai ellenőrzésre szolgáló mechanizmusra, többek között például az Európai Parlament arra vonatkozó jogára, hogy kinevezze és elbocsássa az uniós ügynökség irányító személyzetét, részt vegyen az uniós ügynökség felügyeleti bizottságában, vétőjoggal rendelkezzen az uniós ügynökségek egyes határozataira vonatkozóan, valamint a tájékoztatási kötelezettségekre és az átláthatósági szabályokra, illetve az Európai Parlamentnek az uniós ügynökség költségvetésével kapcsolatos költségvetési jogaira;

A szubszidiaritás és arányosság elvének tiszteletben tartása

48. kiemeli az EUSZ 5. cikkében előírt szubszidiaritás elvének fontosságát, mely minden uniós intézményre és szervre kötelező érvényű, valamint a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2. sz.) jegyzőkönyvben meghatározott eszközök jelentőségét; ezzel összefüggésben emlékeztet a nemzeti parlamentekre és a Régiók Bizottságára ruházott szerepre; rugalmasságot javasol a jogalkotási aktusok

tervezetének átültetésére a jegyzőkönyvben előírt határidők tekintetében, és felszólítja a Bizottságot, hogy javítsa az indoklással ellátott véleményekre adott válaszainak minőségét;

49. emlékezteti a nemzeti parlamenteket, hogy kulcsszerepet játszanak a szubszidiaritás elve alkalmazásának ellenőrzésében; rámutat arra, hogy a nemzeti parlamenteknek a szubszidiaritás és arányosság elvének biztosításával kapcsolatos formális lehetőségei számos alkalmat biztosítanak erre, ugyanakkor a nemzeti parlamentek közötti gyakorlati együttműködést meg kell erősíteni, többek között lehetővé téve számukra, hogy az elv állítólagos megsértése esetén egymással szoros együttműködésben elérjék a szubszidiaritás és arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. sz. jegyzőkönyv 7. cikkének (3) bekezdése szerinti szükséges határozatképességet;
50. hangsúlyozza az EUMSZ 9. cikkének jelentőségét annak biztosításában, hogy az Unió jogi és szakpolitikai intézkedéseinek következményeit figyelembe vegyék;

A gazdasági és monetáris unió kibővítése és elmélyítése

51. emlékeztet arra, hogy a GMU további fejlesztésének a meglévő jogszabályokon és azok alkalmazásán kell alapulnia, és abból kell építkeznie, valamint kapcsolódnia kell a szociális dimenzió elmélyítéséhez;
52. további intézményi reformokra szólít fel annak érdekében, hogy a GMU kibővített feladatkörei mellett hatékonyabbá és demokratikusabbá váljon, és illeszkedjen az Unió intézményi keretébe, ahol a Bizottság a végrehajtó szerv, míg a Parlament és a Tanács közösen alkotja a jogszabályokat;

Új jogi aktus a gazdaságpolitikáról

53. emlékeztet „Az Európai Unió többszintű irányításának alkotmányos problémái” című 2013. december 12-i állásfoglalására¹, amely felvetette a rendes jogalkotási eljárás szerint elfogadásra kerülő konvergenciakódex ötletét, melynek célja egy valamennyi tagállam számára nyitott, ösztönzőkön alapuló mechanizmussal támogatott, hatékonyabb gazdaságpolitikai koordinációs keret kialakítása (számos meghatározandó konvergenciakritériummal);
54. úgy véli, hogy az EUSZ 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározottak szerint az európai szociális piacgazdaság erősítése érdekében meg kell határozni azt a korlátozott számú, alapvető fontosságú területet, amelyeken egy ötéves időszakon belül strukturális reformok révén növelhető a versenyképesség, a növekedési potenciál, a valós gazdasági konvergencia és a társadalmi kohézió;
55. kiemeli az európai uniós intézmények és a tagállamok hatáskörei egyértelmű elkülönítésének fontosságát, növelve a tagállamok felelősségvállalását, illetve a nemzeti parlamentek szerepét a végrehajtási programokban;
56. felszólít az EUMSZ 136. cikkével összhangban rendelkezésre álló eszközök jobb kihasználására az euróövezetben az új intézkedések elfogadásának és végrehajtásának megkönnyítése érdekében;

¹ HL C 468., 2016.12.15., 176. o.

Az európai szemeszter egyszerűsített, összefogottabb és demokratikusabb folyamata

57. rámutat arra, hogy kevesebb és célzottabb országspecifikus ajánlásra van szükség, olyanokra, amelyek a konvergenciakódexben és az éves növekedési jelentésben meghatározott szabályozási kereten, valamint az egyes tagországok által benyújtott olyan tényleges javaslatokon alapulnak, amelyek megfelelnek alapvető reformcélkitűzéseiknek, többek között a versenyképességet, a valós gazdasági konvergenciát és a társadalmi kohéziót elősegítő számos strukturális reform valamelyikének;
58. hangsúlyozza a demográfiai tendenciák fontosságát az európai szemeszter szempontjából, és kéri, hogy e mutatóknak tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget;
59. emlékeztet arra, hogy már léteznek a gazdasági párbeszédre vonatkozó mechanizmusok, különösen annak révén, hogy a „6-os csomagnak” és a „2-es csomagnak” nevezett jogszabály keretén belül kialakították a „gazdasági párbeszédet”; úgy véli, hogy ez hatékony eszköz, amely lehetővé teszi a Parlament számára, hogy jelentékenyebb szerepet töltsön be az európai szemeszter keretében a Parlament, a Tanács, a Bizottság és az eurócsoport közötti párbeszéd javítása érdekében, továbbá javasolja, hogy intézményközi megállapodás (IKM) révén tegyék hivatalossá a Parlament európai szemeszterben betöltött ellenőrző szerepét, amint azt a Parlament már több ízben kérte; üdvözli és ösztönzi továbbá a nemzeti parlamentek nemzeti szintű bevonását, valamint a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament európai szemeszter és általánosságban a gazdasági kormányzás keretében való együttműködését, például az „európai parlamenti hét” és a „13. cikk szerinti konferencia” révén; úgy véli továbbá, hogy javítani lehetne a szociális partnerek európai szemeszterbe való bevonását;
60. kéri a költségvetési paktum vonatkozó rendelkezéseinek az uniós jogi keretbe való beillesztését, a keret végrehajtásának átfogó értékelése alapján, amennyiben a meglévő másodlagos jogszabályok hatálya arra még nem terjed ki;

Az uniós költségvetés szerepe a GMU-ban

61. rámutat arra, hogy a többéves pénzügyi keretről szóló következő rendelet elfogadásakor az EUMSZ 312. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések szerint át lehet térni az egyhangú szavazásról a minősített többségi szavazásra; kiemeli annak szükségességét, hogy a Parlament jogalkotási ciklusának időtartamát összehangolják a Bizottság hivatali idejével és többéves pénzügyi keret időtartamával, amely az EUMSZ 312. cikkének (1) bekezdése szerint öt évre csökkenthető; kéri a jövőbeli többéves pénzügyi keretek hozzáigazítását a következő parlamenti ciklushoz; kéri a Tanácsot, hogy tegye magáévá ezt a demokratikus követelményt;
62. üdvözli a saját forrásokkal foglalkozó magas szintű csoport jelentését; vissza kíván térni a Szerződések betűjéhez és szelleméhez, és a jelenlegi, a bruttó nemzeti jövedelem (GNI) szerinti hozzájárulásokon alapuló rendszerről olyanra kíván áttérni, amely az EU és esetleg az euróövezet költségvetésének valós saját forrásain alapul, amellyel kapcsolatban számos elképzelés létezik;
63. rámutat, hogy a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendelet 24. cikke szerint az Unió költségvetésének tartalmaznia kell az Unió és az Euratom összes kiadását és bevételét, a költségvetési rendelet 7. cikkének megfelelően;

Megnövelt uniós beruházási kapacitás

64. kéri a meglévő strukturális alapok felhasználásának a versenyképesség és a kohézió elősegítése érdekében történő optimalizálását, valamint az EU fokozott beruházási kapacitásának növelését olyan innovatív megközelítések kiaknázásával, mint amilyen az ESBA, amely egyedi eszközöket foglal magában az Unió érdekét szolgáló infrastrukturális projektek finanszírozására és szavatolására;
65. ragaszkodik a „6-os csomag” és a „2-es csomag” kerete és az európai szemeszter teljes körű alkalmazásához, különösen a makrogazdasági egyensúlyhiányok kezeléséhez, illetve a költségvetési hiány és a még mindig nagyon magas államadósság hosszú távú kordában tartásához növekedésbarát költségvetési konszolidáció, a kiadások hatékonyságának javítása, a termelő beruházások kiemelt kezelése, a tisztességes és fenntartható strukturális reformok ösztönzése és az üzleti ciklus feltételeinek figyelembevétele révén;

Közös fiskális rendszer létrehozása az euróövezetben az uniós költségvetés egy részén keresztül

66. emlékeztet arra, hogy az Unió pénzneme az euró, és hogy az uniós költségvetés célja az Unió EUSZ 3. cikkében rögzített céljainak megvalósítása, valamint a közös politikák finanszírozása, a szolidaritás elvével összhangban a gyenge régiók támogatása, a belső piac kiteljesítése, az európai szinergiák előmozdítása, válaszadás a páneurópai megközelítést igénylő jelenlegi és jövőbeli kihívásokra, és ekképpen annak elősegítése, hogy a kevésbé fejlett tagállamok felzárkózzanak és az euróövezet tagjaivá válhassanak;
67. tudomásul veszi az euróövezeten belüli közös fiskális rendszer létrehozására vonatkozó különböző javaslatokat; rámutat, hogy e javaslatok különböző funkciókat kapcsolnak e rendszerhez, és eltérő kialakításúak lehetnek; emlékeztet arra, hogy a Parlament ragaszkodott e rendszer uniós kereten belüli kidolgozásához;
68. rámutat, hogy míg az új fiskális rendszer jelenlegi Szerződés keretében való kidolgozhatósága a rendszer kialakításától, funkciójától és méretétől fog függeni, a Szerződések értelmében a saját források felső határait meg lehet emelni, létre lehet hozni a saját források új kategóriáit (akkor is, ha e saját források csak a tagállamok egy részétől származnának), és el lehet különíteni bizonyos bevételeket meghatározott kiadási elemek finanszírozására; rámutat továbbá, hogy az uniós költségvetés már biztosít garanciákat bizonyos kölcsönműveletek számára, valamint hogy több olyan rugalmassági eszköz létezik, amelyek számára a többéves pénzügyi keret kiadási felső határait meghaladóan is lehet finanszírozást biztosítani;
69. ismételten hangsúlyozza, hogy támogatja az Európai Stabilitási Mechanizmus uniós jogi keretbe való beépítését, feltéve, hogy a megfelelő demokratikus elszámoltathatóság biztosított;
70. úgy véli, hogy az európai fiskális rendszer és az európai valutaalap felállítása egy olyan európai kincstár létrehozására irányuló folyamat szakaszai lehetnek, melynek elszámoltathatónak kell lennie az Európai Parlament felé;
71. felszólít a Bizottság által az adósságtörlesztési alap létrehozása céljából felállított szakértői csoport főbb megállapításainak alapos megfontolására;

Egységes piac és pénzügyi integráció

72. úgy véli, hogy az egységes piac az Unió egyik sarokköve, és alapvetően fontos az Unión belüli jólét, növekedés és foglalkoztatás szempontjából; rámutat, hogy az egységes piac, amely kézzelfogható előnyökkel jár mind a társaságok, mind a fogyasztók számára, olyan növekedési potenciált rejt, amelyet még nem aknáztak ki teljes mértékben, különösen ami a digitális egységes piacot, a pénzügyi szolgáltatásokat, az energiát, a bankuniót és a tőkepiaci uniót illeti; felszólít ezért az területeken meglévő vívmányok megfelelő alkalmazásának alaposabb ellenőrzésére, valamint hatékonyabb érvényesítésére;
73. felszólít a bankunió gyors, de fokozatos kiteljesítésére, az egységes felügyeleti mechanizmus és az Egységes Szanálási Mechanizmus, valamint az európai betétbiztosítási rendszer alapján, megfelelő és költségvetési szempontból semleges óvintézkedésekkel ellátva; nagyra értékeli az Egységes Szanálási Alap működésbe lépéséig érvényes áthidaló finanszírozási mechanizmusról szóló megállapodást, és kéri egy európai fizetéseképtelenségi rendszer létrehozását;
74. emlékeztet arra, hogy az európai felügyeleti hatóságoknak a belső piac működésének javítása érdekében kell eljárniuk, különösen azáltal, hogy biztosítják a minőségi, hatékony és következetes szintű szabályozást és felügyeletet, figyelembe véve a tagállamok eltérő érdekeire és a pénzügyi piacok szereplőinek különbözőségére; úgy véli, hogy a valamennyi tagállamot érintő kérdéseket az összes tagállamnak kell felvetnie, megtárgyalnia és eldöntenie, valamint hogy alapvetően fontos, hogy a belső piaci egyenlő versenyfeltételek megerősítése céljából egy, az Unió valamennyi pénzügyi piaci résztvevőjére alkalmazandó egységes szabálykönyv jöjjön létre a pénzügyi szolgáltatások belső piaca széttagozottságának, illetve az egyenlő versenyfeltételek hiánya miatti tisztességtelen verseny elkerülése érdekében;
75. felszólít a valós tőkepiaci unió létrehozására;
76. támogatja egy olyan, versenyképességi hatóságokból álló rendszer kialakítását, amelynek feladata, hogy egy tető alá hozza az egyes tagállamokban a versenyképesség terén elért eredmények nyomán követéséért felelős nemzeti szervezet, továbbá javasolja, hogy e rendszer fejlődésének nyomán követését a Bizottság irányítsa;
77. úgy véli, hogy fejleszteni kell a nemzeti adóhatóságok közötti automatikus információcserét az adócsalás, az adókijátszás, az adótervezés, az adóalap-erózió és a nyereségátcsoportosítás elkerülése, valamint az adóparadicsomok elleni összehangolt fellépés elősegítése érdekében; felszólít egy közös konszolidált társaságiadó-alapról szóló irányelv elfogadására, mely meghatározza a progresszív konvergencia minimális szintjét, és lefekteti annak közös célkitűzéseit; szükségesnek véli a meglévő héatörvények átfogó felülvizsgálatát, többek között a származási ország elvének bevezetésére való tekintettel;

A GMU demokratikusabb intézményi felépítése

78. emlékeztet arra, hogy megfelelő demokratikus legitimitást és elszámoltathatóságot kell biztosítani a döntéshozás szintjén oly módon, hogy a nemzeti kormányokat a nemzeti parlamentek felügyelik, míg uniós szinten az Európai Parlament felügyelői szerepét kell fokozni, ideértve a Tanáccsal együtt a konvergenciakódex rendes jogalkotási eljárással való elfogadásában gyakorolt központi szerepet;

79. támogatja az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdésében foglalt áthidaló klauzula általános alkalmazását; emlékeztet arra, hogy a Bizottság a valódi szoros GMU tervezetében¹ egy konvergencia- és versenyképességi eszköz létrehozását javasolta az EUMSZ 136. cikke vagy 352. cikke alapján, szükség esetén megerősített együttműködés révén; rámutat, hogy megerősített együttműködés esetén az EUMSZ 333. cikkének (2) bekezdése, amely a rendes jogalkotási eljárás alkalmazását írja elő, megerősítené az uniós kormányzás demokratikus legitimitációját és hatékonyságát, valamint a Parlament azon belüli szerepét;
80. ismételten hangsúlyozza, hogy a parlamentközi együttműködés nem vezethet új közös parlamentáris szerv vagy új intézmény létrehozásához, minthogy az EU pénzneme az euró, az EU parlamentje pedig az Európai Parlament; emlékeztet arra, hogy a GMU-t az az Unió hozta létre, amelynek polgárai uniós szinten közvetlenül képviseltetik magukat a Parlamentben, amelynek módot kell találnia arra, hogy biztosítsa az euróövezetre vonatkozó döntések parlamenti demokratikus elszámoltathatóságát;
81. kitarthatja, hogy a Bizottságot fel kell hatalmazni a GMU területén elfogadott jövőbeli vagy jelenlegi eszközök megvalósítására és végrehajtására;
82. úgy véli, hogy foglalkozni kell a GMU jelenlegi intézményi struktúrájának hiányosságaival, különösen a demokráciadeficittel, figyelembe véve ugyanakkor, hogy a Szerződés bizonyos részeit a Bíróság felügyeli, míg más részekre vonatkozóan ez a felügyeleti jogköre nem áll fenn; úgy ítéli meg, hogy az EUMSZ 121. cikke – a gazdaságpolitikák szorosabb összehangolásáról szóló – (3) és (4) bekezdésének részletes végrehajtásához erőteljesebb parlamenti ellenőrzésre van szükség;
83. úgy véli, hogy a differenciált integráció lehetőségét továbbra is nyitva kell tartani minden tagállam számára;
84. emlékeztet arra, hogy az uniós szintű rendes jogalkotási és költségvetési eljárásoknak prioritást kell élvezniük, szükség esetén az eltérések igénybevétele, valamint az elkülönített költségvetési sorok kialakítása révén; emlékeztet arra, hogy minden egyéb rendelkezést, például az euróövezetre vagy a fokozott együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket, kizárólag akkor szabad alkalmazni, amikor a fenti eljárások jogilag vagy politikailag nem lehetségesek;

A belső piac mint a növekedés elsődleges motorjának kiteljesítése

85. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a GMU elmélyítésének együtt kell járnia a belső piac kiteljesítésével a még meglévő belső korlátok megszüntetése révén, különösen az energiauniót, a digitális egységes piacot és a szolgáltatások piacát illetően;
86. felszólít a belső energiapiacra vonatkozóan fennálló jogszabályok teljes körű végrehajtására az EUMSZ 194. cikkének megfelelően az energiaunió létrehozása érdekében;
87. támogatja az Európai Energiaszabályozói Együttműködési Ügynökség (ACER) feladat- és hatáskörének az Euratom-Szerződés bővítését, amely végső soron elvezet egy európai energiaügynökség az Euratom-Szerződés 54. cikke szerinti megalapításához, valamint az energiapiacok integrációját, egy, a nemzeti tartalékok egyesítésén alapuló

¹ COM(2012)0777, 2012. november 28.

európai stratégiai tartalék és egy közös beszállítói tárgyalási központ létrehozását az energiaunió intézményi struktúrájának kiteljesítése érdekében;

88. az infrastruktúra és az energiaprojektek finanszírozása céljából bátorítja a „projektkötvények” alkalmazását, az EBB-vel szoros együttműködésben;
89. kéri a Bizottságot, hogy alkalmazza az EUMSZ 116. cikkét, amely megteremti a szükséges jogalapot a Parlament és a Tanács számára, hogy a rendes jogalkotási eljárással összhangban járjon el a belső piaci verseny káros adópolitikák miatti torzulását eredményező gyakorlatok felszámolása érdekében;

A szociális dimenzió

90. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy az Unió szilárd társadalmi bázissal rendelkezzen, a munkavállalók jogait különösen a mobilitáshoz fűződő joguk gyakorlásakor szociális jogaikkal egyetemben biztosítani kell, teljes mértékben felhasználva az IV., IX. és X. címben meghatározott vonatkozó jogi eszközöket, az Európai Unió Alapjogi Chartájának megfelelően; ezzel összefüggésben rámutat különösen az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelvből és a munkavállalók Unión belüli szabad mozgásáról szóló 492/2011/EU rendeletből eredő jogokra;
91. hangsúlyozza, hogy szociális Európát kell létrehozni, hogy az európai integrációs projekt továbbra is élvezze a munkavállalók támogatását;
92. rámutat, hogy támogatni kell az egyes tagállamok által megállapított minimálbérré vonatkozó elképzelést, és megállapítja, hogy a minimális munkanélküli ellátás rendszere lehetőségeinek feltárása az Unió munkaerőpiacára vonatkozóan közös szabályokat és feltételeket tenne szükségessé, továbbá javasolja, hogy a Szerződés hatályos rendelkezései alapján fogadjanak el jogalkotási javaslatot a munkavállalók előtt továbbra is fennálló akadályok megszüntetésére;
93. kiemeli az Unió által biztosított eszközöket, valamint hogy a fiatal munkavállalókat tevékenyen be kell vonni a munkaerőpiacra, és az EUMSZ 47. cikkével összhangban továbbra is ösztönözni kell a fiatal munkavállalók cseréjét;
94. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamok makrogazdasági értékelésébe építsen be foglalkoztatási kritériumokat, valamint hogy a regionális és a szociális alapok nagyobb mértékű kihasználása érdekében ajánljon strukturális reformokat és támogassa is azokat;
95. felhívja a Bizottságot, hogy alaposan mérje fel az uniós fellépés szükségességét és az alternatív szakpolitikai opciók esetleges gazdasági, társadalmi és környezeti hatásait, mielőtt új kezdeményezéseket (pl. jogalkotási javaslatokat, nem jogalkotási kezdeményezéseket, illetve végrehajtási és felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat) terjesztene elő, összhangban a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodással;
96. kéri egy új szociális paktum kidolgozását, amely szociális jegyzőkönyv formáját öltheti, és amelynek célja az európai szociális piacgazdaság serkentése, valamint az egyenlőtlenségek mérséklése, biztosítva, hogy valamennyi polgár alapvető jogait tiszteletben tartsák, ideértve többek között a kollektív tárgyaláshoz való jogot és a

mozgás szabadságát; rámutat, hogy egy ilyen paktum javíthatja a tagállamok szociális politikáinak összehangolását;

97. felhívja a Bizottságot, hogy élessze fel az Unión belüli szociális párbeszédet a szociális partnerek közötti, kötelező erejű megállapodások révén, összhangban az EUMSZ 151–161. cikkével;

Külső fellépés

A közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) hatékonyságának, koherenciájának és elszámoltathatóságának növelése

98. úgy véli, hogy meg kell erősíteni a külső konfliktusok és válságok átfogó európai uniós megközelítését, szorosabb együttműködést biztosítva a különböző szereplők és eszközök között a konfliktus minden szakaszában;
99. ragaszkodik az EUSZ 22. cikkében foglalt rendelkezések alkalmazásához az EUSZ 21. cikkében meghatározott stratégiai érdekekre és célokra vonatkozó általános stratégiai keret létrehozása, illetve az azokkal kapcsolatos döntéshozatal céljából, amely keret a közös kül- és biztonságpolitikán túl a külső fellépés egyéb területeire is kiterjedhet, és amely következetességet követel meg az egyéb politikákkal, például a kereskedelemmel, a mezőgazdasággal és a fejlesztési segítségnyújtással; emlékeztet arra, hogy az ilyen stratégia alapján hozott döntéseket minősített többségi szavazással lehetne végrehajtani; rámutat, hogy e határozatok demokratikus legitimitációját javítani lehetne, ha a Tanács és a Parlament közös stratégiai dokumentumokat fogadna el a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője (alelnök/főképviselő) javaslatai alapján;
100. kéri az Unió külső fellépésére vonatkozó parlamenti felügyelet megerősítését, többek között az alelnökkel/főképviselővel, az Európai Külügyi Szolgálattal (EKSZ) és a Bizottsággal való rendszeres konzultációk folytatása révén, valamint hogy induljanak tárgyalások a KKBP terén a Tanács érzékeny információihoz való hozzáféréstől szóló 2002-es intézményközi megállapodás felváltásáról;
101. úgy véli, hogy az Unió különleges képviselőit be kell vonni az EKSZ-be, többek között költségvetésüknek a KKBP-re vonatkozó sorból az EKSZ-re vonatkozó sorba történő átcsoportosítása révén, mivel ezzel növelhető az uniós erőfeszítések koherenciája;
102. kéri egyrészt az EUSZ 31. cikke (2) bekezdésének alkalmazását, amely lehetővé teszi a Tanács számára, hogy minősített többséggel hozzon meg bizonyos döntéseket a KKBP területén, másrészt a KKBP területén a katonai vagy védelmi vonatkozással nem rendelkező határozatok esetében a minősített többséggel való határozathozatalra való fokozatos áttéréstől szóló, az EUSZ 31. cikkének (3) bekezdése szerinti áthidaló klauzula alkalmazását; emlékeztet arra, hogy az EUSZ 20. cikkének (2) bekezdésében meghatározott megerősített együttműködés további lehetőségeket kínál a tagállamok számára a KKBP terén való előrelépésre, ezért ezeket is ki kell használni;
103. úgy véli, hogy a külügyi fellépésre vonatkozó pénzügyi szabályok rugalmasságát fokozni kell az uniós források operatív folyósítása során tapasztalható késedelmek kiküszöbölése érdekében, ezáltal megnövelve az Unió képességét a gyors és hatékony válaszadásra válságok esetén; fontosnak tartja e tekintetben, hogy a humanitárius

segítségnyújtás területén bevezessék a gyorsított eljárást, amely biztosítja a segélyek lehető leghatékonyabb és leggazdaságosabb elosztását;

104. nyomatékosan kéri a Tanácsot, az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy továbbra is tegyenek eleget azon kötelezettségüknek, hogy haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatják a Parlamentet a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások és azok megkötése minden szakaszában, az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése szerint, valamint a Bizottság és a Tanács között létrejött intézményközi megállapodásokban részletesen meghatározottaknak megfelelően;
105. rámutat, hogy az Európai Unió Bírósága (EUB) megerősítette, hogy a Parlament jogosult az EUMSZ 218. cikkének (10) bekezdése értelmében teljes körűen és haladéktalanul tájékoztatást kapni a nemzetközi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások és azok megkötése minden szakaszában – a KKBP-t illetően is –, annak érdekében, hogy hatáskörét az Európai Unió fellépésének egészére vonatkozó teljes körű információk ismeretében gyakorolhassa; ennélfogva elvárja, hogy a nemzetközi megállapodások megtárgyalásával és megkötésével kapcsolatos együttműködés és információmegosztás javított gyakorlati mechanizmusairól folytatandó intézményközi tárgyalásokon megfelelően vegyék figyelembe az EUB ítélkezési gyakorlatát;

A közös védelempolitika felé

106. progresszív lépések megtételét kéri egy közös védelempolitika (az EUSZ 42. cikk (2) bekezdése) és adott esetben egy közös védelem felé, amely az Európai Tanács egyhangú határozatával hozható létre, egyúttal megerősítve a polgári és civil társadalmat a konfliktusmegelőzésen és az erőszakmentességen nyugvó megoldási megközelítések alapján, különösen annak révén, hogy bővítik a pénzügyi, igazgatási és humán erőforrásokat a válságra adandó, a közvetítésen, a párbeszéden, a megbékélésen és a civil társadalmi szervezetek közreműködésén alapuló azonnali reagálás céljából;
107. az ezen irányba tett első lépésként javasolja, hogy az EUSZ 46. cikkének állandó strukturált együttműködés (PESCO) kialakításáról szóló rendelkezéseit a Tanácson belül minősített többségi szavazás által juttassák érvényre, mivel ennek a segítségével az ambiciózusabb tagországok az Unió ernyője alatt a védelem terén szorosabban és összehangoltabban tudnak együttműködni, és lehetőségük nyílik az uniós intézmények, eszközök és költségvetés igénybevételére;
108. javasolja a Védelmi Miniszterek Tanácsa mint állandó testület létrehozását az alelnök/főképviseelő elnökletével, a tagállamok védelmi politikájának összehangolása érdekében, különös tekintettel a kiberbiztonságra és a terrorizmus elleni fellépésre, valamint az Unió védelmi stratégiájának és prioritásainak közös kidolgozása céljából;
109. kitarthat emellett, hogy ki kell dolgozni az EU biztonságról és védelemről szóló fehér könyvét az Európai Unió kül- és biztonságpolitikára vonatkozó, a főképviseelő/alelnök által ismertetett globális stratégiája, valamint a pozsonyi ütemterv alapján, mivel ez a dokumentum részletesebben kidolgozná az Unió stratégiai célkitűzéseit a biztonság és védelem területén, és azonosítaná a meglévő, illetve a szükséges képességeket; felhívja a Bizottságot, hogy az európai védelmi cselekvési tervre irányuló, folyamatban lévő munkáját alapozza a biztonságról és védelemről szóló jövőbeli uniós fehér könyv eredményeire, amelyeknek azzal a kérdéssel is foglalkozniuk kell, hogy a katonai erő alkalmazása milyen módon és milyen körülmények között indokolt és jogos;

110. kiemeli, hogy meg kell határozni egy kapacitásokról és fegyverkezésről szóló közös európai politikát (EUSZ 42. cikk (3) bekezdés), amely magában foglalná a katonai kapacitások közös tervezését, fejlesztését és beszerzését, és amelynek a számítógépes, hibrid és aszimmetrikus fenyegetésekkel szembeni védekezésre vonatkozó javaslatokat is magában kell foglalnia; arra biztatja a Bizottságot, hogy a 2016-os munkaprogramban bejelentetteknek megfelelően dolgozzon ki egy nagyratörő európai védelmi cselekvési tervet;
111. hangsúlyozza, hogy az Európai Védelmi Ügynökség (EDA) jelentős mértékben hozzájárulhat egy olyan közös védelmi piac kialakításához, amely versenyképes és hatékony, illetve intenzív kutatás, fejlesztés és innováció támogatja meg, és szakosodott munkahelyek létrehozására összpontosít, és e célból támogatja a köz- és magánszféra közötti partnerségek lehetőségeinek feltérképezését; ismételten hangoztatja, hogy meg kell erősíteni az EDA-t a szükséges erőforrások és politikai támogatás biztosítása révén, amelyek segítségével vezető és koordinációs szerepet tölthet be a kapacitásfejlesztésben, kutatásban és beszerzésben; ismételten kifejti, hogy ezt azzal lehetne a legjobban elérni, ha az ügynökség személyzeti és működési költségeit az uniós költségvetésből finanszíroznák;
112. emlékeztet az EUSZ 44. cikkére, amely további rugalmassági rendelkezéseket tartalmaz, és lehetővé teszi, hogy a válságkezelési feladatok megvalósítását tagállamok egy olyan csoportjára bízzák, amely az Unió nevében és a Politikai és Biztonsági Bizottság (PBB), valamint az EKSZ politikai felügyelete és stratégiai iránymutatása szerint hajtáná végre ezeket a feladatokat;
113. javasolja, hogy az EUSZ 41. cikkének (3) bekezdését a tagállamok befizetéseiből álló induló alap létrehozására használják fel, amely a közös biztonság- és védelempolitika (KBVP) előkészítésével kapcsolatos olyan tevékenységeket finanszírozná, amelyek nem terhelhetők az uniós költségvetésre;
114. hangsúlyozza, hogy a közös finanszírozást ki kell terjeszteni a katonai KBVP területére is, többek között az Athena mechanizmuson keresztül, mivel ez csökkentené azokat a pénzügyi fékeket, amelyek visszavetik a tagállamok hozzájárulásait a katonai KBVP-missziókhoz és -műveletekhez, ezáltal hatékonyabbá tenné az Unió reagálóképességét válsághelyzetekben;
115. felszólít egy állandó polgári és katonai műveleti parancsnokság létrehozására, amely katonai tervezési és végrehajtási képesség (KTVK) és polgári tervezési és végrehajtási képességgel (PTVK) rendelkezne; felszólít a különböző európai katonai struktúrák (többek között a különböző harccsoportok, euro-haderők, a Franciaország–Egyesült Királyság védelmi együttműködés és a Benelux légvédelmi együttműködés) uniós kereten belüli intézményesítésére, valamint az uniós harccsoportok bevetettségének fokozására, többek között a közös finanszírozás kiterjesztése és annak mérlegelése révén, hogy a jövőbeni válságmenedzselési forgatókönyvekben alapesetben kezdeti belépő kötelékként kerüljenek bevetésre;
116. megjegyzi, hogy ez az állandó parancsnokság foglalkozhatna az állandó készenléti tervezéssel, és jelentős koordinációs szerepet játszhatna az EUSZ 42. cikke (7) bekezdésének jövőbeni alkalmazásában; úgy véli, hogy az ebben a cikkben meghatározott „kölsönös védelmi záradék”, amelyre Franciaország hivatkozott a Külügyi Tanács 2015. november 17-i ülésén, az uniós biztonság- és védelempolitika

jövőbeni fejlődésének olyan lökést adhat, ami biztosítja az összes tagállam még komolyabb elköteleződését;

117. úgy véli, hogy ösztönözni kell az EU–NATO-együttműködést minden szinten olyan területeken, mint a képességfejlesztés és készenléti tervezés hibrid fenyegetések esetén, és fokozni kell a fennmaradó politikai akadályok leküzdésére irányuló erőfeszítéseket; nyomatékosan kéri az EU–NATO átfogó politikai és katonai partnerség létrehozását;
118. határozott fellépést kér a fejlesztési célú szakpolitikai koherencia (PCD) biztosítása érdekében, az EUMSZ 208. cikke alapján, és kéri a PCD hatásvizsgálati rendszerének javítását, valamint egy olyan választottbírói mechanizmus létrehozását, amely orvosolja az Unió különböző politikái közötti esetleges eltéréseket, politikai felelősséget róva a Bizottság elnökére az átfogó iránymutatásokra és a problémáknak a PCD-vel kapcsolatos uniós kötelezettségekkel összhangban történő rendezésére vonatkozóan;

Bel- és igazságügy (IB)

119. hangsúlyozza, hogy az alapvető jogok és szabadságjogok fenntartásával párhuzamosan és kitérve a terrorizmus elleni politikák demokratikus és bírósági felügyeletének szükségessége mellett a közelmúltbeli támadások és a fokozódó terrorveszély fényében elengedhetetlen a nemzeti bűnüldöző hatóságok és hírszerző szolgálatok, illetve az Europol, a Frontex és az Eurojust közötti rendszeres, kötelező erejű és strukturált információ- és adatmegosztás, és azt mielőbb ki kell alakítani;
120. rámutat arra, hogy a korábbi támadásokhoz hasonlóan a párizsi támadások elkövetői is ismertek voltak a biztonsági hatóságok előtt, és vizsgálati és felügyeleti intézkedések alatt álltak; aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az e személyekre vonatkozóan meglévő adatokat a tagállamok az EUMSZ 88. cikkének előírásai ellenére nem osztották meg egymással; kéri a Tanácsot, hogy az EUMSZ 352. cikke alapján fogadjon el a tagállamok közötti kötelező adatmegosztási szabályokat; úgy véli, hogy amennyiben az egyhangúság nem valósulhat meg, a megerősített együttműködés lehetőségét kell kihasználni;
121. kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy végezze el az Unió terrorizmus elleni és kapcsolódó intézkedéseinek átfogó értékelését, különösen a jogban és a gyakorlatban való tagállami végrehajtásuk, a terület uniós ügynökségeivel – különösen az Europollal és az Eurojusttal – való együttműködés mértéke tekintetében, valamint ennek megfelelően mérje fel a fennálló hiányosságokat, valamint az EUMSZ 70. cikkében előírt eljárást alkalmazva értékelje, hogy a tagállamok mennyiben tesznek eleget az alapvető jogokkal kapcsolatos uniós kötelezettségeknek;
122. ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy az EUMSZ 222. cikke rendelkezik a szolidaritási klauzuláról, amelyet akkor lehet és kell aktiválni, amikor valamely tagország terrortámadás célpontjává, illetve természeti vagy ember által okozott katasztrófa áldozatává válik;
123. fájjalja, hogy az átmeneti védelemről szóló irányelvet nem aktiválták a menekültválságra való tekintettel, noha megállapítást nyert, hogy harmadik országbeli állampolgárok tömeges beáramlásáról van szó;
124. kiemeli, hogy a szolidaritás, a megkülönböztetésmentesség, a visszaküldés tilalma és a valamennyi tagállam közötti lojális együttműködés elvén alapuló, közös uniós

menekültügyi és bevándorlási politikát kell kialakítani, amelynek gondoskodnia kell a menedékkérők méltányos elosztásáról az Unión belül; úgy véli, hogy e politikába valamennyi tagállamot be kell vonni; emlékezteti a tagállamokat az e téren fennálló kötelezettségeikre, és hangsúlyozza, hogy az új menekültügyi és migrációs keretnek a migráns személy alapvető jogain kell alapulnia;

125. kiemeli, hogy további lépések szükségesek annak biztosítására, hogy a közös európai menekültügyi rendszer valóban egységes rendszerre váljon; kéri a tagállamokat, hogy harmonizálják jogszabályaikat és gyakorlataikat a nemzetközi védelmet élvezők körére vonatkozó kritériumok vonatkozásában, illetve a nemzetközi védelemmel kapcsolatos eljárásokra és a befogadási feltételekre vonatkozó garanciák tekintetében, összhangban az EJEB és az EUB ítélezési gyakorlatával és a többi tagállamban kialakult bevált gyakorlatokkal;
126. üdvözli az (EU) 2016/1624 rendelet elfogadását, amely kiterjeszti a Frontex feladat- és hatáskörét, és a Frontextet Európai Határ- és Parti Őrségre nevezi át; úgy véli, hogy az ügynökséget szükség esetén olyan katonai eszközökkel kell támogatni, mint amilyen az európai tengerészeti haderő (Euromarfor) és a továbbfejlesztett Európai Hadtest (Eurocorps), az állandó strukturált együttműködésen keresztül összevont forrásokkal együtt; hangsúlyozza, hogy a jogszabály kitarthat emellett, hogy a tagállamoknak saját érdekükben és a többi tagállam érdekében be kell vinniük az adatokat az európai adatbázisokba; javasolja, hogy irányozzák elő a határvédelmi ügynökségek, például az Eurodac, illetve az Europol adatbázisainak átjárhatóságát;
127. kéri a Dublin rendelet sürgős felülvizsgálatát a menedékkérőket a tagállamok között elosztó, állandó, az egész Unióra kiterjedő, jogi kötőerővel bíró, a tisztességes és kötelező elosztáson alapuló rendszer létrehozása révén;
128. rámutat, hogy az Unió külső határaitra érkezett és továbbra is érkező migránsok példa nélküli hullámaira, valamint a nemzetközi védelemért folyamodó személyek számának folyamatos emelkedésére való tekintettel az Uniónak – a Bizottság migrációs menetrendjében meghatározottak szerint – kötelező erejű jogszabályi megközelítésre van szüksége az áttelepítés vonatkozásában;
129. a biztonságos harmadik országokkal megállapodások aláírását kéri a migrációs áramlás ellenőrzése és csökkentése érdekében még azelőtt, hogy a migránsok elérik az uniós határokat; ragaszkodik ugyanakkor ahhoz, hogy a megalapozatlan kérelemmel érkező, visszatérő menedékkérőkre szigorú eljárások vonatkozzanak;
130. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák a menekültügyi szakértők képzésére fordított összegeket, és javítsák a menekültügyi eljárások hatékonyságát;
131. úgy véli, hogy a külső dimenzióknak a harmadik országokkal folytatott, az irreguláris migránsok Európába való áramlását kiváltó okok kezelésére irányuló együttműködésre kellene összpontosítania; úgy véli, hogy továbbra is a származási, tranzit- és célországok közötti partnerségekre és együttműködésre kell helyezni a hangsúlyt; javasolja, hogy a harmadik országokkal való együttműködés foglalja magában az adott országok menekültügyi rendszereinek és az általuk menekültek részére nyújtott támogatásnak és annak az értékelését, hogy mennyiben képesek és hajlandók kezelni az adott országba irányuló és azon áthaladó emberkereskedelmet és -csempészetet; elismeri, hogy javítani kell az Unió visszatérési rendszerének hatékonyságát, ugyanakkor úgy véli, hogy a migránsok visszatérésére csak biztonságos körülmények

között, az érintett migránsok alapvető és eljárási jogait teljes mértékben tiszteletben tartva szabad sort keríteni;

132. üdvözli, hogy az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló új (EU) 2016/1624 rendelet előírja, hogy amennyiben a külső határok ellenőrzése olyan mértékben veszítene hatékonyságából, hogy az a schengeni térség működését veszélyezteti, vagy azért, mert valamely tagállam nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, vagy mert nem kért kellő támogatást a Frontextől, vagy a támogatást nem hajtja végre, a Bizottság határozatra irányuló javaslatot terjeszthet a Tanács elé, meghatározva az ügynökség által végrehajtandó intézkedéseket, és előírva az érintett tagállam számára, hogy ezen intézkedések végrehajtásában működjön együtt az ügynökséggel; rámutat továbbá, hogy a rendelet a csoportok tagjainak polgári és büntetőjogi felelősségére vonatkozó megállapításokat is tartalmaz, valamint panasztételi mechanizmust irányoz elő az alapvető jogok tiszteletben tartásának nyomon követésére és biztosítására az ügynökség valamennyi tevékenysége során;
133. úgy véli, hogy szükség lenne az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) humán és pénzügyi kapacitásának növelésére, amennyiben különösen nagy migrációs nyomás esetén felkérnék az összes uniós menedékkérellem elbírálásának koordinálására, valamint a tagállamok támogatására a menedékkérelmek elbírálása során, kibővítve megbízatását az olyan típusú közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálású műveletek végzésére, mint amelyekkel az 1168/2011/EU rendelet bővítette ki a Frontex megbízatását;
134. kiemeli az EASO, a Frontex és az európai ombudsman hivatala közötti együttműködés fejlesztésének fontosságát annak érdekében, hogy zökkenőmentesebb legyen a korai figyelmeztető jelentések bevezetése különösen nagy migrációs nyomás esetén, amely várhatóan fenyegetést jelent a menedékkérők alapvető szabadságjogainak tiszteletben tartására; lehetségesnek tartja, hogy a Bizottság ezen korai figyelmeztető jelentések alapján indítsa meg az EUMSZ 78. cikkének (3) bekezdésében meghatározott rendkívüli intézkedéseket;
135. elengedhetetlennek tartja, a Parlament a Tanáccsal egyenrangú társjogalkotói szerepének megerősítését az EUMSZ 81. cikke (3) bekezdésének alkalmazása révén, amely a határon átnyúló vonatkozású családjog terén lehetővé teszi a döntéshozatal áthelyezését a rendes jogalkotási eljárás keretei közé, amennyiben a Tanács a Parlamenttel folytatott konzultációt követően egyhangúan úgy határoz; kéri, hogy az IB területét érintő egyéb politikákra vonatkozó döntéshozatal terén térjenek át a rendes jogalkotási eljárásra az EUSZ 48. cikkének (7) bekezdése szerinti áthidaló klauzula alkalmazásával;
136. kéri a Bizottságot, hogy a EUMSZ 83. cikke alapján tegyen javaslatot a terrorizmus, az emberkereskedelem és a nők és gyermekek szexuális kizsákmányolása, a tiltott kábítószer-kereskedelem, az illegális fegyverkereskedelem, a pénzmosás, a korrupció, a pénz és egyéb fizetőeszközök hamisítása, a számítástechnikai bűnözés és a szervezett bűnözés elleni küzdelemmel kapcsolatos fogalommeghatározásokat és szankciókat érintő minimumszabályokra;
137. kitarthat emellett, hogy a Lisszaboni Szerződésben rögzített elveket, nevezetesen a tagállamok közötti szolidaritást és felelősségmegosztást, az IB-politikák alkalmazása során a kölcsönös elismerés elvét (EUMSZ 70. cikk), valamint az EU Alapjogi Chartájának rendelkezéseit a gyakorlatba is át kell ültetni;

138. úgy ítéli meg, hogy az Uniónak biztosítania kell az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelmét, és továbbra is tiszteletben kell tartania a koppenhágai kritériumokat, biztosítva, hogy valamennyi tagállam tiszteletben tartsa az EUSZ 2. cikkében rögzített közös értékeket;
139. hangsúlyozza, hogy ki kell teljesíteni az „eljárási garanciákról szóló csomagot”, különösen az őrizetre és a kiskorúak őrizetére vonatkozó szabályozás kidolgozása révén, amely területeken számos tagállam szabályozása nem teljesen összeegyeztethető az emberi jogi és más nemzetközi normákkal;
140. hangsúlyozza, hogy további előrelépéseket kell elérni az európai büntetőjog kifejllesztése terén, különösen a büntetőügyekben hozott ítéletek kölcsönös elismerését és végrehajtását illetően;
141. hangsúlyozza, hogy európai igazságszolgáltatási kultúrát kell kialakítani, amely előfeltétele annak, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség a polgárok számára valósággá váljon, és hogy biztosítható legyen az uniós jog megfelelőbb alkalmazása;
142. úgy véli, hogy európai ügyészt kell kinevezni a szervezett bűnözés, a csalás és korrupció elleni fellépés, az Unió pénzügyi érdekeinek védelme, valamint az európai bűnüldözés területén fennálló széttagozottság orvoslása érdekében;
143. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 86. cikke szerint kizárólag az Európai Parlament hozzájárulásával lehet létrehozni az Európai Ügyészséget (EPPO) az Európai Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények elleni fellépés érdekében; ezért ismételten hangsúlyozza a 2014. márciusi 12-i¹ és 2015. áprilisi 29-i² állásfoglalásaiban foglalt, az EPPO konkrét szervezetére vonatkozó ajánlásokat, és kiemeli, hogy az EPPO-ról szóló határozatot késedelem nélkül el kell fogadni annak érdekében, hogy az EPPO hatáskörrel rendelkezzen az Európai Unió pénzügyi érdekeit érintő bűncselekmények – többek között a héacsalások – kivizsgálására és a gyanúsított személyek bíróság elé állítására;
144. emlékeztet arra, hogy az Uniónak az EUSZ 6. cikkének (2) pontjával összhangban csatlakoznia kell az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményhez, és nyomatékosan kéri az Európa Tanáccsal e tekintetben folytatott tárgyalások újrafelvételét, figyelembe véve az EUB 2014. december 18-i véleményét; emlékezteti a Bizottságot mint főtárgyalót, hogy e csatlakozás révén valamennyi európai polgár emberi jogainak védelme jobbra válik majd;
145. ismételten hangsúlyozza, hogy ezen állásfoglalás célja csupán a Szerződésekben rejlő jogi lehetőségek értékelése, és ez képezheti az Európai Unió működésének rövid távú javítását; emlékeztet arra, hogy a jövőbeli mélyrehatóbb reform a Szerződések felülvizsgálatát teszi majd szükségessé;

o

o o

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0234.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0173.

146. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Számvevőszéknek, az Európai Központi Banknak, a Régiók Bizottságának, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek és kormányainak.